

„Art. 70.

Komplet orzekający w sądach polowych i sądach wojennych floty składa się z sędziego wojskowego, jako kierującego rozprawą oraz czterech asesorów, a mianowicie:

- 1) gdy oskarżony jest szeregowym lub osobą wojskową, nie należącą do kategorii oficerów i im równorzędnych—z oficera sztabowego, dwóch kapitanów (rotmistrzów) i porucznika;
- 2) gdy oskarżony jest oficerem do kapitana włącznie—z pułkownika, majora i dwóch kapitanów (rotmistrzów);
- 3) gdy oskarżony jest majorem — z pułkownika, podpułkownika i dwóch majorów;
- 4) gdy oskarżony jest podpułkownikiem—z generała-podporucznika, pułkownika i dwóch podpułkowników;
- 5) gdy oskarżony jest pułkownikiem — z generała - podporucznika i trzech pułkowników;
- 6) gdy oskarżony jest generałem-podporucznikiem — z generała-porucznika i trzech generałów-podporuczników;
- 7) gdy oskarżony jest generałem - porucznikiem — z generała broni i trzech generałów-poruczników.

Jeżeli oskarżony jest oficerem jeszcze wyższego stopnia, to oficerów, którzy mają współdziałać jako sędziowie, wyznacza Wódz Naczelny. Przewodniczy sądowi członek najstarszy stopniem”.

„Art. 77, ust. 1.

Sąd doraźny w polu składa się tak, jak sąd wojskowy polowy, sąd wojenny floty lub okrętowy, z tem jednak zastrzeżeniem, że gdy oskarżony jest szeregowym lub osobą nie należącą do kategorii oficerów i im równorzędnych, asesorami mogą być oficerowie najniższego stopnia, gdy zaś oskarżony jest oficerem, asesorami powinni być oficerowie nie niżsi stopniem od oskarżonego”.

Art. 2. Art. 71 ust. 3 rozporządzenia wymienionego w art. 1 skreśla się.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Naczelnik Państwa i
Przewodniczący Rady Obrony Państwa:
J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:
Witos

597.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 września 1920 roku

w przedmiocie ograniczenia właściwości sądów wojskowych.

Na zasadzie art. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. (Dz. Ust. № 59, poz. 360) Rada Ministrów postanawia:

Art. 1. Uchyla się rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 61, poz. 394) w przedmiocie poddania pod sądownictwo

wojskowe osób cywilnych z powodu przestępstw przeciw sile zbrojnej, z zastrzeżeniami wymienionemi w art. 2.

Art. 2. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 61, poz. 394) pozostaje w mocy na obszarze całego Państwa odnośnie do szpiegostwa z art. 108 cz. III ust. 6, 111 i 111¹ kod. kar. z r. 1903, par. 67 ust. I austr. u. k. i par. 90 p. 4 i 5 niem. kod. kar., tudzież par. 1 i 3 ust. 2 ustawy z dnia 3 czerwca 1914 roku przeciw zdradzie tajemnic wojskowych (Dz. U. Rzeszy str. 195), oraz podżegania do rokoszu lub rozruchu wojskowego (par. 103, 106 wojsk. kod. kar.).

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia ósmego po dniu ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych i Sprawiedliwości.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski